

2. Penal Code of Ukraine (2022, September, 19). In force on date of August, 19, 2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1129-15#n876>
3. The Labour Principles of the United Nations Global Compact: A Guide for Business (2008). International Labour Office. Geneva: ILO. 49 p.
4. Kolosov, I. V. (2022). IMPACT OF THE INTERNATIONAL LABOUR ORGANIZATION ACTS ON PUBLIC RELATIONS IN FIELD OF MEDICINE. International scientific conference “The role of legal science in establishing a new world order in wartime and post-war period” : conference proceedings, July 29–30, 2022. Riga, Latvia : Publishing House “Baltija Publishing”. 304 p.
5. Kolosov, I. (2022). Military’s medical cooperation between Poland and Ukraine: labour law features. Scientific monograph. Riga, Latvia : Publishing House “Baltija Publishing”. 268 p.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-264-0-9>

РЕФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ: ВИМОГИ СЬОГОДЕННЯ

Лантінова О. К.

кандидат юридичних наук,

начальник відділу Луганської обласної прокуратури

м. Київ, Україна

Інститут Державної кримінально-виконавчої служби України (далі ДКВС України) є базовою платформою державно-управлінської реальності і публічного права в сфері виконання і відбування покарання. Детермінація ДКВС України складає собою політико-правові, конституційно-правові, кримінально-виконавчі та організаційно-управлінські механізми регулювання службово-правових відносин у сфері виконання покарань та пробації.

Відповідно, методологія розвитку ДКВС України представлена поліфункціональним підходом, що залежить від різних факторів, які впливають на її стан правового регулювання взаємовідносин держави і персоналу з виконання функцій та завдань держави.

Це позначається на існуванні такого фактору як стабільність механізмів регулювання діяльності інституту державної кримінально-виконавчої служби України: і чим більш стабільною є система владних відносин у державі, тим якіснішим та ефективнішим є інститут ДКВС України.

Україна як незалежна правова, демократична держава здійснила правове оформлення статусу державної кримінально-виконавчої служби лише у червні (23) 2005 року. До цього питання функціонування органів і установ з позиції суб'єктів виконання покарань немало ознак законодавчої системності оскільки всі вони регулювалися виключно Кримінально-виконавчим кодексом України.

Отож, починаючи з 2005 року зміст кримінально-виконавчих право-відносин набув законодавчої форми. З цього часу Закон України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» постійно перебуває у сфері змін і доповнень, а це говорить про його нестабільність і невпевненість персоналу органів і установ виконання покарань у завтрашній день.

До речі, Науковою школою «Інтелект» у 2022 році здійснено аналіз функціонування даного закону, завдяки чому було встановлено, що починаючи з 2006 року по 2022 рік в його зміст було внесено більше 25 змін і доповнень, найбільше з них припадає на 2014–2016 рр.

На жаль, як показує аналіз цих змін, вони суттєво не вплинули на докорінну зміну ролі і призначення ДКВС України та його персоналу в сфері виконання покарань. Серед нових викликів реформування даної служби варто виділити:

- відхід від «похідного» політичне призначення на посади керівника служби;
- відсутність прозорої системи призначення на посади керівників органів і установ виконання покарань виключно на конкурсній основі;
- зміна функціональних якостей персоналу органів і установ виконання покарань та підходів щодо їх професійних компетентностей;
- запровадження нової системи підготовки та перепідготовки персоналу ДКВС України;
- наділення органів і установ виконання покарань управлінською самостійністю у відносинах з керівником ДКВС України (на даний час Міністром юстиції України як суб'єктом призначення) тощо.

Водночас наукова школа «Інтелект» розробила критерії вимірювання стану справ в діяльності ДКВС України за шкалою від 0 до 5 балів, і дійшла таких висновків:

- інституційна та правова база функціонування ДКВС України створена ще у 2005 році, за 17 років хоча і зазнала суттєвих змін її можна оцінити за шкалою 5 балів;
- впровадження та моніторинг державної політики у сфері виконання покарань оцінюється за шкалою 4 бала;
- утім низка вимірювальних індикаторів отримали доволі низькі оцінки, зокрема:
 - призначення голови служби по політичним мотивам 0 балів;
 - призначення керівників органів і установ виконання покарань без відповідного прозорого конкурсу 1 бал;

- професійне управління органами і установами виконання покарань, починаючи з 2016 року – 0 балів;
- наявність дієвої кадрової бази даних щодо резерву на заміщення посад – 2 бала;
- корупційні ризики, доброчесність персоналу установ виконання покарань – 2 бала;
- ефективність підготовки та перепідготовки персоналу для ДКВС України – 3 бала;
- справедливість і конкурентоспроможність системи оплати праці персоналу органів і установ виконання покарань – 1 бал.

Отже наведені оцінки окремих параметрів функціонування ДКВС України свідчить про необхідність виправлення законодавцем недоліків правового регулювання функціонування ДКВС України.

Насамкінець, на жаль, Україна так і не сформувала власної моделі ДКВС України, а запозичення різних за сутністю ідей виконання покарань із законодавства зарубіжних країн кардинально не змінило стану справ у діяльності ДКВС України.

Література:

1. Про Державну кримінально-виконавчу службу України: Закон України від 23.06.2005 р. № 2713-15. *Відомості Верховної Ради України*. 2005. № 30. Ст. 409.
2. Про схвалення Концепції реформування (розвитку) пенітенціарної системи України: розпорядження Кабінету Міністрів України від 13.09.2017 р. № 654-р. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/654-2017-%D1%80> (дата звернення: 10.08.2022).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-264-0-10>

THE IMPACT OF THE PENITENTIARY SUBCULTURE ON THE LIBERALIZATION THE CRIMINAL PENAL SYSTEM OF UKRAINE

Marchuk V.

*Chairman of the Chernivtsi Court of Appeal, Candidate of Science in law
Chernivtsi, Ukraine*

The liberalization of the criminal penal system of Ukraine in recent years has sharply exacerbated the problem of the influence of the penitentiary subculture on it. It would seem that the reforms carried out by the Ministry of Justice of Ukraine in the criminal penal system should have a positive impact on the functioning of the community of convicts.